



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4864/2019
12.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства - Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 306/19 од 22.07.2019. године, у седници већа која је одржана дана 12.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 306/19 од 22.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 306/19 од 22.07.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 396/18 од 06.03.2019. године, тужбени захтев тужиле се делимично усваја. Обавезана је тужена да тужили исплати на име новчаног обештећења због повреде права на правично суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од 06.03.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 8 дана под претњом принудног извршења. Тужбени захтев тужиле преко досуђеног износа до тужбом траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као неоснован се одбија. Обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности ове пресуде па до коначне исплате, у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 306/19 од 22.07.2019. године, жалба тужиље и жалба тужене се одбијају и пресуда Основног суда у Сомбору Прр 396/18 од 06.03.2019. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка се потврђује. Одбијен је захтев тужиље за накнадом трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила посебну ревизију, ради усаглашавања судске праксе, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору Ст 45/2010, а повреда овог права тужиљи је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Р4 Ст 887/2018 од 19.03.2018. године. О праву тужиље на новчано обештећење у висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У ревизији тужиља указује на неуједначену праксу у погледу одлучивања о накнади на новчано обештећење. Међутим, висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 25.10.2018. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, а као вредност спора у тужби означена је вредност у висини од 100.000,00 динара, док је тужиља поднеском од 21.12.2018. године преиначила повећањем захтев за исплату тако што је тужбени захтев је постављен у износу од 3.000 евра у динарској противвредности. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 2.600 евра у динарској противвредности

Одредбом члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у

поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужиља није успела у поступку по ревизији, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**